

mentheti buzáját az üszögöt. Lapos kád- vagy méz oltó ládába vizet öntünk s a buzát ebbe folytonosan keverés közt bele öntjük úgy, hogy azt a víz néhány ujnyira elborítsa.

A keverés és forgatás alatt a szabad üszög por is feladja magát a víz teje, különösen azonban az üszög porral telt szemek, az egészségesnél sokkal könnyebbek fognak felemelkedni s a víz tejején uszni. Ezeket le kell merni, elégetni, a vizet aztán lebecsátani s ha még üszögös mag volna a burában: a leirt eljárást még egyszer ismételni. Tehát a kétkö használat, a körülményekhez képest második vagy harmadik sorban a következőképpen történik:

Tíz hltr. gabonára 1. Kgrm. két követ számítva ezt összetörve forróvízben teljesen feloldjuk s aztán jól el keverve, a pácolásra szánt kád vagy dézsában levő tisztá vizbe beöntjük; ezen vízbe kell most már a buzát beleönteni úgy, hogy a víz 2-3"-lyel borítsa a magot. Egy órai átadás és keverés után a víz leereszthető. Természetesen nagyobb mennyiség dézsákban, kádakban nem átható, azért ugyanazon arányt megtartva a buzát vessző kosárban hejlesztjük bele az oldatban, közben közben felkavargatván; az ekképen bepácolt gabonát — 5 — 6. órai idő után verhetjük; de míg a zsákba nem kerül a mag vékony rétegekben kell tartani. Fügyelembe kell azonban venni, hogy a 2-3 szori átadás által a buza kissé megdagad s így abból a rendesnél 1/6-dal több veendő.

Minél tökéletesebben, egyszersmind minél kiterjedtebben alkalmazzák a gázdák a pácolást, annál kevesebb lesz az üszög s egy egész ország háztartásában lényeges szerepet játszik azon körülmény, ha polgárai már csak ezen egy baj által sem károsíthatnak, hanem az anyagi gyarapodás, köz jólét egyik tökéltéke kíséri munkáikat s áldás koszorúzza fáradozásukat.

Szobonya Bertalan.

Frakk és fehér nyakkendő.

** Ez vagyon megírva a miskolczi hadgyakorlatok alkalmából összeállított programmban; már tudniillik azok számára, kik a színházi élvezetekben részt akarnak venni egy fedél alatt az udvarral.

Miköz Ididor egyike a legszellemesebb ifjú társza írónak, bizonyos lelkesedéssel fogadja ezen programot. Ő ugyanis erősen kardoskodik az eszme mellett hogy egy legyen ez a nemzeti színházban estéről estére.

Sajnálattal kell kijelentünk, hogy sem a szellemes írónak, sem a miskolczi tünnepelet rendező bizottságnak nem tudjuk nézeteket osztani. Már a mi paraszt eszünkkel úgy gondolkozunk, hogy annak a színházi intézménynek mégis nem az volna a célja, hogy a szabó ípart emelje, és azok, kiknek vagyoni helyzete nem engedi meg „szalon” kabát tartását, kizárassanak a szellemi élvezetből. Nem az a célja, hogy a néző közönség együn-

tetű fényesruházata által hasson a színház a nézőre, — hogy a néző hely legyen a színpad, hanem inkább, hogy az egyes alkalmakor felmutatott egyes fontosabb, sajtóságosabb részletek az életből, az embernek kedélyvilágára hatván, úgy a ragyogó mint a rongyos köntösben jelenlévő embereket tanítsa, a szilárd erkölcsöket megerősítse s az ingadozókat felmutatott példa megszilárdítsa.

És kik azok, melyik része a társadalomnak, kiknek inkább van szükségük az erkölcsi tanúságra, oktatásra s az izlés fejlesztésére? azok, kiknek szerencsés anyagi helyzetük módot nyújt megismerni a világ minden mozzanatát kiint az életben, s kiknek ép az oknál fogva talán mert nincsenek is kényszer helyekben, alkalmok sincs a bukásra vagy az eldurvulásra? Vagy azok, kik az életnek szellemi oldalát hétköznapi munkájuk közben csak gyantítják, és kik, ha meg akarnak maradni a becstület, a tisztesség útján, vasárnapi szünidejüket a templomban és — a színházban kell hogy eltöltsék, hogy új erőt merítsenek egy héti ismét a tapadó sűrű, s a ronda iszapban turva továbbra is tisztának maradni, a kiknek nem telik fekete frakkra, nem telik fehér nyakkendőre s kérges munkától dagadt kezökrenem eszszik fel a sima fehér glazce keztyű, mely osztálynak női nem ismerik a barabánti csipkét, a bálai toilletteket?

Oh loyális udvarkepes uraim nagyon elszámítják önök buzgóságukban magokat! Vagy azért mert a magyar király végig szemléli Thelia papjainak játékát, fel kell adni a célt? meg kell tagadni az eszmét? Miért nem gondoskodnak önök arról is, hogy a felséges uralkodónak ne legyen egy alattvalója sem, kinek frakkja, fehér keztyűje, vagy diszmagyarja ne lenne! ki kell a szegény munkást zárni a nemzet kebeléből, nehogy a „magas” szemek a rongy látása megbotránkoztassa.

De hagyjuk ezt! hiszen éppen ez irányban ugyancsak dolgozik a buzgó magyar kormány. Előbb letépi a most megvetett viselőt és azután utilevelet ad akár Amerikába. Miért festenek az ördögöt a falra, mikor — jelen van?

Volt Magyarországnak egy jó királya, egy feledhetetlen uralkodója, a kiről ma is azt mondják, hogy „meghalt, oda az igazság.” Nem zárták annak szeméi előtt el a népet, mert maga kereste fel, hogy a kevély lelkü tanácsosai nem is tudták róla.

Ma is jó királya van Magyarországnak, de mit ér, ha tanácsosai rosszak — titkolózók! Ő nem mehet kalandokra — nem természeténél fogva sem — s bele kell nyugodnia abba, mit környezete látni enged neki. S azok ugyan csak keveset engednek.

Megmondották e tünnepelet rendező, nagy jó uraimék, mennyi kárt tesznek erkölcsit és anyagit, a királynak s hazának egy-egy ilyen intézkedéssel? Mikor világga bocsátják a rubának tényezői hatalmát, — mikor elárulják a szent ügyet hitvány pillanatai czéljért egy órai hatás megnyeréséért, szemfényvesztéséért. El-

meg hát, ha van szived, hogy csakugyan nem tartasz magadnál külön legénynek. Menj ahoz s mond meg neki, hogy szereted; hogy hazavinném borforrásra, ha ő is úgy akarja. Ha ezt meg mered neki mondani, akkor látni fogom, hogy nem félted tőlem.

Marci végig nézett a legényen. — Kutya a karó közt! — nevetett a másik. — Ugy-e, hogy nem mered? Félsz, hogy kitalálsz potytyani a nyeregéből!

Marci összevonta a két szemöldökét; kuferecs kalapját férebb nyomta a fejében s jobb tenyerét a legény vállára téve, válaszolt:

— Lásd meg, hogy nem félek. Elmegyek, megmondom neki: mit izentél? Ha hajlik a leány, hát a nád is hajlik; de ha kosarat ad, azt mondom, eltágnij, még mielőtt hozzád visszatérnék!

S így szölvá, összpeditette a sarkantyuját s büszke testtartással Márta elé lépett.

A leány azt gondolta hogy a tánc kezdődik s kezdett készülödni.

— Hiszen még nem kezdik! — szó lott, barna szemével bizalmasan tekintve a legény arczára.

— Nem is azért jöttem, hogy táncba vigyelek.

— Talán elfáradtal? Csináljak itt helyet? — Én fáradtam von' el? No még csak az kéne! — adta vissza a szót Marci olyan hangon, mely hetyke akart lenni, de itt-ott megrezzent. — Küldöttsg-

zárni a királytól a népet sohasem vezetjóra. Mort ha egyszer le hull az elámitott eltakart szemekről a lepel, ha egyszer kiderül az ámitás a család, rettenetes lehet az ítélet, és az ilyen nem áldást de átkot termő munkánk iszonyu lesz dija!

UJDONSÁGOK.

Uj kitüntetések Az iparműkiállítás aranyéremmel lettek újból kitüntetve: Lókody Ferenc (segéd Vági Sámuel kárpitónál) Karacs Márton (segéd Kardos Kálmán urnál) Edist éremmel: Acs Imre, Kunfalvy Nándor; bronz éremmel Kegyes Imre (segéd Kardos K. urnál). Diszokmánnyal Fodor István érczkoporsó gyáros, Kegyes Lina k. a. Erdelyi József (szabó) dícsérob okmánnyal Ifj Kerschbaum Mihály.

* Zsinati képviselők. Az érmeleki hely. egyházmegyében a debreczeni zsinatra rendes képviselőül Szőke János esperes, Fráter Imre sagéd-gondnok, pótképviselőkké pedig Kiss Albert bagaméri lelkész és egyházm. tanács-bíró, továbbá Dr. Miskolczy Mihály világi tanácsbíró választattak meg.

* Hárting Gusztávné nevelőintézetében (Batthyányi-uteza 1261. sz. a.) a beírások folyvást tartanak. Ajánljuk ez egyik legrégibb s folyton jóhírnévként ürvendő nevelőintézetet különösen azon szülőlk figyelmébe, kik gyermekeiket a német és francia nyelv alapos elsajátításában is akarják részesíteni. A rendes előadások f. hó 12-én, azaz hétfőn veszik kezdetüket.

* József főherczeg mai napon utazott el Debreczenből Kassára. Ő fensége a honvédek feletti szemle alkalmából legteljesebb meglegedését fejezte ki.

* A debreczeni Protestáns Lap a református zsinat tartama alatt „Zsinati Tudósító” czimen napi közlőnyt fog kiadni. — Ugyanezen lapból olvassuk, hogy Dömény József zsinati képviselő is fog egy ilyen lapot megindítani. Ez utóbbit a Protestáns Lap szerkesztőségének zsinati lapja mellett egyáltalában nem tartjuk szükségesnek.

* A debreczeni löversenyek október 8 ik és 9-ik napján fognak megtartatni. A nevezés szept. 1-én zárattott el. A nevezéseket hoinap közöljük.

* Az új üstökös, mint Moszkvából aug. 30-ról írják, az alkonyat beálltával, szabad szemmel is már jól látják. Az üstökös a nagy-medve csillagképlet alatt látható. Az üstökös fénye naponkint növekszik s nemsokára oly jól lesz látható, mint a júniusi üstökös.

* Hová sülyedt a sajtó? A „társadalmi közlöny” firmája alatt megjelenő vidéki laposkák leg többje tudvalevőleg aijas személykedéssel szokott tömve lenni. — Sárba rántják ezek a legszen- tebbeket is. A személyes bosszu vagy gyűlölet folytán a vastag tapintatlanság olyan dolgokat szokott dobraitni, melyek egyáltalán nem hirlapba valók, s tőlük minden jóizlésű ember csüört kap. — A

„Nagy Kunság” cz. karczagi laposkának tegnap hozánk b küldött számban egy-ciceros cikket találunk, melynek bevezetése a következő diszes szavakból van egybeállítva: A „Közérdek” (szintén karczagi lap) érdemes szerkesztője, a kiesapott zsidó tanító, lapjának mult vasárnapi számban nekünk ront a szemtelen orczátlanság legnagyobb cinismusával lapunk ama közlésére, hogy őt botrányos magaviseletéért fegyvelni eljárás alá vontak, s azt kérdi hogy „mi a botrány”? Ezt ő kérdi, ő a mindenkítő! megvetett, 3 városból kirugott s kitűnő erköcsi bizonyítványokkal ellátott kegyelem kenyeren hízó fereg, és elég merész nyomorult piszkos kezű revolver hadnak elnevezni azt a lapot, mely a tisztesség érdekében nem turte tovább, hogy hitsorsosai és hitközsegévei szemben viselt aias dolgai a sötétségben elenyésszenek! Esete hitvány fereg, vastag rinocerus bőru, pirulni nem tudó pofájával tollal kezében mér a sikra szállani, hogy egy erköcsileg utolsó stádiumban álló, a megvetés és a tisztesség társadalomból való kizárás fenyegető hullámai közt vergődő páriaként védelmezze azon reputációját amelyet már régen elhagadott szent Dávid! stb. stb.

Az ilyeneket olvasva, a szánó megvetés érzete támad fel bennünk az olyan emberek iránt, kik a hirlapiradalom mezejét bockoros lábál gázolják.

* Lövészet. A tegnap tartott lövészet eredménye. Díjat nyertek: legjobb mélylövésessel Weszter István 1 drb 1 frtos tallért legjobb körlövésessel dr.Brutman 1 drb. 1 frtos tallért.

* Vadászati-jog egy évre hasznó bérbe adatik a hatvan-utezai dűlőben, külső és belsőföldön; bérleti szándékozók akár társulat, akár egyesek hatvan-tanító- uteszán 1320-ik szám alatt jelentkezni sziveskedjenek.

* Érdekes erekye van Smittely Alajos székesfehérvári polgár birtokában. Ez Perczel tábornok napiparancs-könyve 1848/49-ből. A könyv azzal a parancsossal végződik, melyben a tábornok értesere adja seregének Görgey árulását. A parancsok elű tintával, hátul csak ozeruzával vannak írva.

* Több tanuló vétetnek fel egy tisztességes családnál egész ellátásra igen jutányos árért. Értekezhetni Péterfián, at Baresai-féle házban.

* Csak a fehérmű végett. Nehány nap előtt egy Löwy Mózes nevű kereskedő ember beállit Stöcker berlini udvari lelkészhez, s német antiszemiták ösmert vezéréhez s kijelenti, hogy elhatározta a zsidó vallást elhagyni s teiki tövösségét a protestáns egyháznál keresni. Stöcker páter a proselytát dícséretes elhatározásához illő előzékenységgel fogadta, de mégis volt egy megjegyzése. „Lásza, kedves Löwy Mózes”, így szolt, „az ön szándéka nemes utánzásra méltó s én szívem mélyéből szerencsét kívánok önnek ahhoz. De hát mikép akar ön jámbor keresztényen és protestáns lenni, ha ezután is mint eddig Löwy Mózesnek hívják? Ki fogja elhinni, hogy ön igazhitű protestáns, ha ezt az utálatos nevet viseli? Tanácslom

lok én a magam erejéből, — vágott vissza Macezi, s még büszkébben, mint a hogy jött, batak fordított a leánynak.

Két pillantás alatt hire futamodott a történetnek; Márta, anyja elkerült az aszszonyok közül.

— Lásd megmondtam, Márta hogy kötvé kell binni a Komádiaknak, mert hát ő is csak fia az apjának.

— Jól van, anyám; de ha még százszoza olyanabb volna, sem tesz ám tul rajtam.

— Reszket a te kezéd, Márta, Gyere haza lányom, pihend ki magadat!

— Jaj én édes anyám, van valami bajom; de még nem mehetek; tánczolni fogok még, habár behalnék. Jaj csak elvinnének.

Persze hogy elvitték; a volna a lázsi, ha Virág Márta petrezsejmet árulna. Hárman is ugrottak hozzá, de Márta a tizenkét ökrös gazda fiának adott első-éget.

Harmatgyöngye karját vállára fektette; karcu derekát átengedte a legénynek; — aranyos orczáját óda hajlított gyöngye szép karjára, épen olyformán, mint a az asztalra borult volna sirni. Hogy folyt e könyve? Isten a tudója; de hogy úgy tánczolt, mint a legszebbik tündér, az a bizoysága, hogy még a tánczból, hogy őt lámulhassák.

Ezalatt Macezi is mulatott javában; két ököllel verte a borozásztalt.

(Folyt. köv.)

önnék, válják meg ettől laszon mást, mely keresik. Nagy megindulás Mózés a beszédet, mely pászor tartott hozzá. Elmékedett a dolgon, időt kért és kapott. Megkötönnnyült s visza a Löwy Mózes. „Válaszolt már?” kér tiszteletes ur”, volt Lö micsoda nevet választott hogy Luther Márton, ” ugy megjédt, majd el rencesőtlen”, szól, mikor szedte magát, „hogy névhez?” — Erre felel zendőképen: „Tisztelem tem feleségemhez s me ő véleménye. Ő pedig mit Mózés, nekem mino gyok, akár keresztény vagyok keresztelve, már protestáns akarsz meg ugyan azoknál a a fehér nemtekre ne merköltetni.” Es így elhatározott, hogy a Márton lesz. No hisz M-mel kezdődik.

* Szülök figye László a debreczeni s gya itt letelepedvén, vállalkozik, hegedű, z balom hangszerekből, czepléd-utczai lakásán

* B. Berchtols magyar konzul, Chic állt a bíró előtt. Hat vádolva. A volt konzul védelemről, s mert bí letenni, továbbra is fperét az októberben tárgyalja.

* A budapesti tanódnak (VIII. ké sz.) a beirások a b kezdődtek és 15-éig t teli vizsgálatok pedig nek.

* Borzasztó vettek el a napokban, Pétervár mellett, reggel kihajtott, a telék-szadának kaszá női hullát talált, mely dalva. A meggyilkolt felismerhet, testük is ríva. Mind a kettő j zónak látszott, mert fehérműt találtak rá

Gyuri

— Virág

II

Fiam édes vére Te okos ember vagy, lásd de hol is kezdje kány, ez a pokol faj lágra miért is vetődöm drága kinosét, t nek a hiuz szemű, k száju, részegirő szav esen. Sövény alatt s S lásd, ez a festett bódít, a kit te ang képzelsz — maga is a fájától sosem esik a sátán, mint a haj nem látsz, hiába ke talpad alól lusta po veled ábrándoz hold udvari várja távoza nap délfelé távozik. s már anyja eladta tette szemét — nem becsületeset játszik, fejünkre ne hozz! I szem bus siromba, város gunyja, csuf czagása csendüljön történetik meg, ink e lánynyal lassalak utolsó szó e dolog hogy ha eldúsz, ed

Hiába volt mi gedett s a két vallá bizott. Hiszen ht sz ten, de a beleegyez kép.

Örök rejtelm négy kamarájú hus legesekélyebb része azokat. De a harsz az egymás ellen tá ki értette még meg rázni? Szegény Gy üldözött vad, anyja látását egyaránt k

"Nagy Kunság" ez. karcazi lapcskának tegnap hozzáuk b küldött számában egy-egy cicerós cikket találunk, melynek bevezetése a következő diszes szavakból van egybeállítva: A "Közérdek" (színtelen karcazi lap) érdemes szerkesztője, a kicsapott zsidó tanító, lapjának múlt vasárnap számában nekünk ront a szemtelen orozatlanság legnagyobb cinizmusával lapunk ama közlésére, hogy öt botrányos magaviseletért fegyelmi eljárás alá vontak. s azt kérde, hogy "mi botrány?" Ezt a kérdést, ő a mindenkitől megvetett, 3 városból kihúzott s kitűnő erkölcsi bizonyítványokkal ellátott kegyelem kenyeren hízó főreg, és elég merész nyomorult piszkos kezű revolver hadnag elnevezni azt a lapot, mely a tisztesség érdekében nem térte tovább, hogy bitorosnői és bitközségi szemben viselt aljas dolgait a sötétségben elenyésztesse! És a hitvány főreg, vastag rinocerus bőre, pirulni nem tudó potajával tollal kezében mér a sikra szállani, hogy egy erkölcsi-leg utolsó stádiumban álló, a megvetés és a tisztességes társadalomból való kizárás fenyegető hullámait közt vergődő páriákat védelmezze azon reputációját amelyet már regén elhagydott szent Dávid! stb. stb. Az ilyeneket olvasva, a szánó megvetés érzete támad fel bennünk az olyan emberek iránt, kik a hírlapirodalom mezejét bozokosok lábál gázolják.

* **Lövészet.** A tegnapi tartott lövészet eredménye. Díjat nyertek: legjobb mélylövésessel Weszter István 1 drb 1 frtos tallért legtöbb körülvívással dr. Brutman 1 drb. 1 frtos tallért.

* **Vadászati-jog** egy évre haszonbérbe adatik a hatvan-utcai dűlőben, külső és belső földön; bérleni szándékozók akár társulat, akár egyesek hatvan-tanító-utczán 1320-ik szám alatt jelentkezni sziveskedjenek.

* **Erdekes ereklye** van Smittely Alajos székesfehérvári polgár birtokában. Ez Percezel tábornok napiparancs-könyve 1848-49-ből. A könyv azzal a parancsossal végződik, melyben a tábornok értékre adja seregének Görgey áruháza. A parancsok elül tintával, hátul csak ezerúval vannak írva.

* **Több tanuló** vétetnek fel egy tisztességes családnál egész ellátásra igen jutányos árért. Értekezhetni Péterfián, az Barcsai-fele házban.

* **Csak a fehérmű végett.** Nehány nap előtt egy Löwy Mózes nevű kereskedő ember beállt Stöcker berlini udvari lelkészhez, a német antiszemita ősmert vezéréhez s kijelenti, hogy elhatározta a zsidó vallást elhagyni s lelki tudósságát a protestáns egyháznál keresni. Stöcker páter a proselytát díszes elhatározásához illő előzékenységgel fogadta, de mégis volt egy megjegyzése. "Lásd, kedves Löwy Mózes, így szolt, az ön szándéka nem utánzásra méltó s én szíven mélyből szerencsét kívánok önnek ahhoz. De hat mikép akar ön jámbor keresztény és protestáns lenni, ha ezután is mint eddig Löwy Mózesnek hívják? Ki fogja elbírni, hogy ön igazhittű protestáns, ha ezt az utalatos nevet viseli? Tanácslom

önnek, válják meg ettől a névtől s válasszon mást, mely keresztényiebben hangzik." Nagy megindulással hallgatta Löwy Mózes a beszédet, melyet a híres lelképásztor tartott hozzá. S miután egy ideig elmélkedett a dolgon, rövid gondolkodási időt kért és kapott. Nehány óra múlva megkötönte szívevel a prédikátorhoz. "Válaszolt már?" kérde a pap. "Igen tiszteletes ur", volt Löwy válasza. "S micsoda nevet választott." "Hát azt, hogy Luther Márton," Stöcker páter úgy megijedt, majd elállott szava. "Szerencsétlen", szól, mikor egy kissé összeszedte magát, "hogy jut maga ehhez a névhez?" "Erre felelt Löwy következőképpen: "Tisztelendő atyám, elmentem feleségemhez s megkérdeztem: mi az ő véleménye. Ő pedig így felelt: "Tudod mit Mózes, nekem mindegy akár zsidó vagyok, akár keresztény vagyok, akár meg vagyok keresztelve, akár nem. De ha már protestáns akarsz lenni, maradj meg meg ugyan azoknál a kezdőbetűknél, hogy a fehér nemtekre ne kelljen új betűket merköltetni." És így, tisztelendő atyám, elhatároztam, hogy az én nevem Luther Márton lesz. No hisz ez is L-lel meg M-mel kezdődik."

* **Szülők figyelmébe.** P. edics László a debreczeni színház volt karnagya itt letelepedvén, zenelelkész adására vállalkozik, hegedű, zongora, ének, és cimbalom hangszerekből. Értekezhetni lehet czegléd-utczai lakásán 2596 sz. alatt.

* **B. Berchtolsheim,** volt osztrák-magyar konzul, Chicagóban aug. 14-én állt a bíró előtt. Hat sikkasztásról van vádolva. A volt konzul lemondott minden védelemről, s mert biztosítékot nem tudott letenni, továbbra is fogva marad, a míg perét az októberben összejövő esküdtszék tárgyalja.

* **A budapesti állami-középipar-tanodában** (VIII. ker. Bodzafa utca 28. sz.) a beiratások a hó 15-én napján megkezdődtek és 15-éig tartanak, — a felvételi vizsgálatok pedig 13 és 14-én lesznek.

* **Borzasztó gyilkosságot** követtek el a napokban egy éjjel Pavlovskában, Pétervár mellett. A csordás, midőn reggel kihajított, a testőr-dzsidások tartalék-századának kaszárnyája mögött két női hullát talált, melyek szét voltak vagdálva. A meggyilkoltak arca nem volt felismerhető, testük is sok sebbel volt borítva. Mind a kettő jó társasághoz tartozónak látszott, mert fiom kaszárnyáuk és fehérműt találtak rajtuk.

Gyuri bácsi.

— Virágrege. —

III.

Fiam édes vérem, megvakított isten. Te okos ember vagy, beszélhetek veled, lásd de hol is kezdjem? Ez a rut boszorkány, ez a pokol fajzat, — eh hogy e világra miért is vetődött — hogy most szívem drága kinosát, téged elraboljon — ennek a hiuz szemű, kigyó dereku, mézes száju, részegirő szavu lidércnek neve sineen. Sövény alatt szedte valahol az anyja. S lásd, ez a festett kép a melyik úgy elbődít, a kit te angyalnak, szűzvirágnak képzelés — maga is csak olyan... Alma a fájától sosem esik messze. Ugy néz ki a sátán, mint a hajnali hó, moskott rajta nem látsz, hiába keresed, de ha belelépsz, talpad alól lusta pocsolva szökik fel. Te veled ábrándoz holdvilágos estén, s más udvarló várja távozásod, a ki néha más nap délfelé távozik. Alig serdült még fel s már anyja eladta s most hogy rád vetette szemét — nem rád, vagyonadra — beosülette játszik. Gyuri! gyázatod ősz fejünkre ne hozz! Inkább erőszakkal fesszem bus szíromba, mint hogy széles egész város gunyja, csufolása, kárörvendő kaczagása esendüljön fülünkbe. Nem, ez nem történhetik meg, inkább le a sirba, mint e lányval lássalak kárhozni. — Ez az utolsó szó e dologról tölem. Hagyj el, hogy ha el tudsz, édes fiam!

Hiába volt minden, Gyuri nem engedett s a két vallásos szüle csak istenben bízott. Hiszen hű szolgáit meg segíti isten, de a beleegyezést megtagadták végkép.

Örök rejtelmek lakása a szív, te négy kamarájú hus darab. A tudós ismeri legesekeleyebb részed is s bölcsen leírja azokat. De a harezokat, mit benned az az egymás ellen támadt érzelmek vivnak, ki értette még meg? ki tudná meg magyarázni? Szegény Gyuri! Napokig, mint az üldözött vad, anyja gyöngédségét, kedvese látását egyaránt kerlta. Végre győzött

mégis az égő szerelem s egy csendes alkonyon Erzi lábainál imádkozva térdel...
"Itt vagyok angyalom, s itt maradok végképen. Elmondtam apámnak mint imádlak téged, hogy életem másként üres semmiség lesz, hogy ha enyém nem léz késő halálomig. Jaj de édes apám jó szerető anyám kitagadnak inkább mintsem te légy lányuk. . . . Küzdöttem sokáig; gyermek szeretet, a hála irántok, szerelmem irántad duló harezot vívtak. Most eljöttem hozzád, hogy halálomig rabszolgád legyek. Inkább szülei átka, mintsem elhagyjalak. Kerekre nyitl szemmel vizsgálta a leány; szemében az acél ama hideg fénye, majd gyonyoros szóra nyillott eperajka. "Örültl vagy édesem, vagy igazat beszélés?"
"Igazat Erzikém. Akár isten könyve! "Ugy hát mehetsz innen te ostoba gyerek, miért is zavartad eddig nyugalmamat. Balga, ki azt hiszed, hogy én egy magadért szeretni tudnálak. Van külbomb ember is kinek szíve mellett erszénye is dagadt. A kezébe kenyeret nem nekem kell adni!"
"Erzi az istenért! te monád ezeket?" — En, de ne untass tovább. Menj vissza anyádhoz válasszon ő hozzád innye szerint lányt. Béke legyen veled!"
Szegény György elámult. Tiszta fényes nappal, ha lecsap a villám, nem osodálná így meg. Ezt a lányt szeretete, Ennek szavat hitte. Hiszen ez a sátán angyal mezbe bujva! Haj hogy édes anyja olyan jól ismerte, áldott legyen érte, hogy meg nem egyezett. Tantorogva kelt fel. Szívében éles tör a csalódás mérge s míg haza botorkált egy fogadást tett: hogy soha jó szóra asszonyt nem is méltat.
Mint ha megszokadt volna egy hur, a kedély hurja a szegény ifjában, ki az előbb fejfel szívevel díszte volt a társaságnak most kerlta a világot; kihalt a ragyogó szemek tüze, elhűt az addig folyvást derengő mosoly az arezről, megörnyedte a deli termet s az ajk néma maradt. Az össze húzott szemöld a ráncba vont ajk s a bágyadt sárguló arez a néma kétség az örök lemondás, az önmagát tépő maró kétségbeesés megdöbentő képét látatá. — Nem volt íre borzasztó fájdalomra az anya részt vevő szava gyöngéd figyelme . . . szíves vigasza, nem hallotta a bánatos apa néha enyelgésre erőltetett hangját. Ki halt rá nézve az élet a világ. Ő mint egy világűrbe kivetett megfagyott égitest komoran mozgott az állati ösztön uralma alatt. Hat hétig tartott e kétségbe ejtő állapot. Hat hét muiva egy este szinte önkéntelenül Erzikéjék fele botorkált. Betekintett a ritka elavult sövény kerítésen arra a kis leánykára, mely anyni boldogságnak volt néma tanuja, halk suttogást hallott. Sok szót tisztán meg is értett de a mit megértett, meg amit meglátott nem a boldog emlékre világolt hanem feltűntette az égető poklot, lelkének égető átkos gyehenáját; riadva líhegve vánszorgott el a büntanyájából. S a mint haza tartott egy kurta csapszékéből vidám zene áradt. Majd egy érczes elkeseredett hang dugta, hogy a kivilágított ablakok zörögtek bele:
Ha férfi létedet egy hölgyre feltevéd, S az idvességedet könnyelműn tépi szét. Gondold meg és igyál! . . . Gondold meg és igyál!

Meggondolta . . . bement és ivott, dalolt ő is örültes dühvel, iszonyu kedvel, hogy a legkorhelyebb törzsivó is bámulva vizsgálta. Mikor kivilágosodott, a korcsárosnak a szeme leragadt már az édes álomtól, s a cigányoknak kiverte a fáradság kezéből a vonót, a cimbalom verő fát. Akkor pálinkát parancsolt, s mértéknélkül itta — mások vitték haza. Hanem aludt egész estig. Hat hét óta először igen van, először mélyen. Csak most nem álmodott. És rendszerre vált nála az ivás, a bódultság. Lett belőle rövid időn Gyuri bácsi, szürke fejű, rezes orru, ki nem figyel soha senkire, csak a boros pohárra és ki csak akkor eszmélt pillanatig, mikor szüleit temették. — Mäskor örök ködbe élt.
Mi lett a szép, de megromlott lelkü Erzikéből? Perezet árul a Bek-ház háta megett. Ment mig fiatal volt vigabban az élet, majd egy részeges talygias vetette rá szemét, a kihez hozzáment s lett egy olyan szép pár, ki mellől költözött mindenféle szomszéd. Majd hogy megtűtötte a szel élte páriát a templomba kapott, s minden reggel eljárt. Legnyitlabb torokkal ő dícserte az istent. De vigasztalásra mindéddig nem lele. Most, hogy a hűltetm lábainál meggyónt, most érez legelőször békét kebelében s oly buzgón imázik a megholt lelkéért, hogy a jó uristen őt is megszánja, neki is megbocsát.

A "Vasárnap Ujság" szept. 4-iki száma következő tartalommal jelent meg:
"Garay János." Szász Károlytól. — "Garay János kiadatlan költeményeiből: Hazám hölgyehez." — "A kárpáti emlékek: Vizontlátás." Bartók Lajostól. "A rezervista szerelem." Elbesselés. Irta Bihari Kálmán. — "Krisztus Pilátus előtt." — "Szegszárd." Eötvös K. Lajostól. — "Nyoma veszett!" Angol regény. — "A bohóc." — "Egyvelog." — "Két orosz nagyherceg." — "Az ó-budai legújabb ásatások." Ampelostól. — "Az oroszok Debreczenben." Révész Imre 1849-iki naplójegyzetéből. — "Irodalom és művészet, közintézetek és egyletek, egyház és iskola, mi ujság?" stb. rendes heti rovatok.
Képek: Garay János. — Krisztus Pilátus előtt. Munkácsy Mihály festménye. — Az ó-budai legújabb ásatások: 1. Amphiteatrum. 2. "Pappöldi" ásatás. 3. Részlet a földalatti légfűtésből. 4. A nagyterem és a hideg fürdő látképe. — A szegszárdi apátsági gymnasium pecsétje. — A bohóc. — Konstantin nagyherceg és Miklós nagyherceze.

Termény-üzleti jelentés.
(Kredeti tudósítás.)
Budapest, szept. 3.
Buzában a hét elején erős kínálat állt be, miért is finom buza 25—30 krral olcsóbb minőségű pedig 40—50 krral esőkent. A hét közepén az erős kínálat megszűnt ugyan, de malmaink szintoly resselváltak maradtak mint azelőtt. Az idej gabonavásár az árakon mit sem változtatt s csupán tegnap lett a gyengébb kínálat folytán jobb vételkedy és az árak 5—10 krral emelkedtek. A heti forgalom mindent együttvéve körülbelül 110,000 mrra tehető. Az árak következők.
Tiszavidéki buza 75 kilo 12.40—50, 79 k. 12.60—70, 77 k. 12.70—80, 78 k. 12.80—13.—, 70—80 k. 13.——13.20 Fehérmegyei 75 k. 12.40—50, 76 k. 12.60—70, 77 k. 12.70—80, 78 k. 12.80—13.— 79—80 k. 13.—13.20. Pestvidéki 75 k. 12.30—40, 76 k. 12.50—60, 77 k. 12.60—12.70, 78 k. 12.90—13.— Rozs a hét elején szilárd volt, 9 frt 20 kron fizetődött, de mivel most jobban kínálta-tik, a vételkedy gyengébb lett s 10—20 krral olcsóbb. — Árpából még mindig kevés jön elő, s ezért drágán fizetődik. Takarmányi ára 750—8.—, malata 8.—9.— serfőző árpa 950—1050. Zab kevés hozatal s szilárd árákkal 7.40—80. Kukorica a spekulatív s nagy vételkedy folytán 6.90—7.10 kron fizetődik. Repezéből kevés adatott el, ára a múlt hetinél jobb. Káposztarepeze 12—13.1/2, bánáti 11.50—12.— minőség szerint.
Szokványok: Őszi buza 12.70—12.77 tavaszi buza 13.35 1337, Kukorica 1882. május junius 7.80—785 Zab ősz 7.80,— 785, tavaszi 835—840, Repeze káposztás szeptemberre 1350—13.92/2

Közlekedés.

A Debreczent érintő vonatok menetrendje.

INDULÁS:

Budapestre, Czeglédre: Nagyváradra

délután 12 óra 36 perczkor
este 9 " " "

Nyiregyházára, Miskolcra,

reggel 7 óra 57 perczkor
d. u. 3 " 25 " "
este 9 " 20 " "

Szathmárra, Királyháza:

reggel 4 óra 10 perczkor
délután 4 óra 24 " "

ÉRKEZÉS:

Budapestről, Nagyváradról,

reggel 3 óra 45 perczkor
d. u. 3 " 1 perczkor

Miskolcra, Nyiregyházáról:

reggel 9 óra 09 perczkor
d. u. 12 " 21 " "
este 8 " 12 " "

Szathmárról, Királyházáról:

délben 11 óra 54 perczkor
este 8 óra 07 perczkor.

Szabó József,
felelős szerkesztő s kiadótulajdonos.

Üzleti értesítés.

Van szerencsém a t. közönség tudomására hozni, hogy a főpiazcon a Biederman házban

hajnyiró és borotváló

üzletet nyitottam,
a legfinomabb berendezéssel, a fővárosi ilyenmü üzletek mintájára.
A t. közönség pártfogását kérve
tisztelettel
Szilágyi Gusztáv.

A Dr. Müller törzsorvos által készített

Miraculo Injection,

gyógyít veszély nélkül 3—5 nap alatt mindenféle huygycsőfolyást. — Még a legidültebb esetekben is.

Raktárnok:
KREIKENBAUM KÁROLY,
Braunschweig. I.

Ezen szer rövid idő alatt világhírű lett; a legtekintélyesebb orvosok által rendeltetik és melegen ajánltatik.

Amerikába

postahajón,
az Achor-vonalon.

Utazók, kik közvetlenül, tgynekök közbelépése nélkül, hozzám fordulnak, t e t e m e s árleengedésben részesülnek. Mindenféle felvilágosítás nyujtatik és elküldetik, kívánatra ni kalauz ingyen adatik.

Flatau M., fő-megbizott.
Hamburg, 12. Admirali-Strasse.

